

Ranium — Номер один

Розділ одинадцятий

Jeff Pippenger

2025-02-25

Вже певний час ми зосереджуємо увагу на прихованій історії Даниїла 11:40, а в останні тижні Господь звернув нашу увагу на вірш 27:

І серця обох цих царів будуть на те, щоб чинити зло, і вони говоритимуть неправду за одним столом; але це не вдасться, бо ще кінець буде у визначений час. Даниїла 11:27.

Спочатку не було певності щодо подробиць — коли, де і хто сидів за тим столом, говорячи неправду один одному, — але ці питання нині перебувають на розгляді. За останні кілька субот, розбираючись із цими рядками, було допущено деякі помилки. Та завдяки, як я вважаю, провидінню, союзи, представлені у віршах 13–15 і символізовані Кесарією Филиповою, почали розкриватися. Хоч деякі елементи ще потребують уточнення, я вірю, що Господь підняв Свою руку над цими віршами, щоб відкрити їхній зміст.

Це розуміння кристалізувалося відразу після зустрічі в Zoom минулої суботи. Тижнем раніше мене вразило складне переплетіння історій у віршах 10-15. Я написав і надіслав кільком людям текстове повідомлення, окресливши свої думки, і попросив дозволу поділитися ними у п'ятницю ввечері. Я намагався впорядкувати проблематику в тих віршах, будучи переконаним, що там є щось надзвичайно важливе. Воно там є, але це не те, що я спершу припускав. Попри мої спотикання за останні півтора тижня, поки я боровся з цим уривком, я впізнаю знайоме провидіння. Господь відкривав особливу, життєво важливу істину. Коли людський елемент повністю виявлено й відкладено вбік, істина, відкрита Левом із Юдиного племені, виявляється ще глибшою, ніж я збагнув.

Вірші з п'ятого по дев'ятий

Путін, як цар півдня, є відображенням Птолемея, який переможе у війні в Україні, виконуючи 11-й вірш. Історично перемога Птолемея IV Філопатора в битві при Рафії сповнила цей вірш, передвіщаючи близький успіх Путіна. Вірші 5–9 змальовують історію, яка у найдрібніших деталях передвіщає 1 260-річне панування папства (538–1798). Ці деталі неодноразово розглядалися в минулому, тож тут я виокремлю одну пророчу віху, що сповнилася у віршах 5–9 і має відлуння в період 538–1798 років.

Цей період розпочався з укладення договору між південним Птолемеївським царством і північним Селевкідським царством, скріпленого тим, що південний цар віддав свою доньку заміж за північного царя. Цей союз започаткував семирічний період, який завершився, коли південний цар вторгся на північ, повів північного царя у полон до Єгипту, а полонений цар згодом помер після падіння з коня.

Порушений договір

Вторгнення виникло через порушення угоди. Коли почався семирічний період, північний король відсторонив свою першу дружину, щоб одружитися з південною принцесою й скріпити угоду. Згодом він відкинув південну дружину і знову зробив королевою свою першу дружину. Це спонукало першу королеву стратити південну королеву та її свиту, чим розлютило родину південної королеви в Єгипті.

З пророчою проникливістю сім років можна розглядати як два періоди по три з половиною роки, як це ілюструють три з половиною роки до і після розп'яття, які разом становили тиждень, упродовж якого Христос утвердив завіт. Три з половиною також простежується в семикратному проклятті, звершеному над північним царством Ізраїлю з 723 р. до н. е. до 1798 р. Ті «сім разів» поділяються на два періоди по тисячу двісті шістьдесят років, при цьому 538 рік є середньою точкою. Ці ілюстрації поділу семи на два періоди по три з половиною не випадкові, вони цілеспрямовані.

У поділі тижня, коли Христос підтвердив завіт, хрест становить центр, і таким чином це вказує на Христа, який особисто проголошував послання три з половиною роки, після чого Його учні проголошували послання протягом такого ж періоду. У семи часах проти північного царства 538 розділяє історію на період, коли язичництво топтало святиню та воїнство, а потім папство топтало святиню та воїнство протягом такого ж періоду. У пророчій символіці «сім» виражається як три з половиною, що, своєю чергою, виражається як сорок два місяці, три з половиною дні або роки, тисяча двісті шістьдесят, двадцять п'ять двадцять і «час, часи та поділ часу». У контексті всі ці числа взаємозамінні.

Договір, укладений між Птолемеївським царством, яким правили нащадки Птолемея I (полководця Олександра Македонського), що контролювали Єгипет, і Селевкідською імперією, якою правили нащадки Селевка I (іншого з полководців Олександра), що контролювали значну частину Близького Сходу, включно з Сирією, завершив Другу Сирійську війну у 253 році до н. е. Війна розпочалася сім років раніше, у 260 до н. е. Через сім років після ратифікації договір було порушено — у 246 до н. е. Разом — чотирнадцять років, поділених на два семирічні періоди. Перша половина — війна, друга — мир. Ці чотирнадцять років починаються Другою Сирійською війною і завершуються Третьою Сирійською війною. Такий тип симетрії в історії стає очевиднішим, коли усвідомлюєш, що ця історія відображена у віршах з п'ятого по дев'ятий одинадцятого розділу. Договір і його порушення є в центрі уваги цих віршів і тієї історії, яка їх сповнила.

Це відповідає пануванню папства з 538 по 1798 рік. Наприкінці тієї епохи Наполеон Бонапарт уклав договір з Ватиканом. Посилаючись на порушення Ватиканом Толентінського договору 1797 року, у 1798 році Наполеон відправив генерала Берт'є, щоб захопити папу в полон. Папа помер у Франції в 1799 році. Цей 1260-річний період детально описаний у віршах 31–39.

Оповідь у віршах 5–9 паралельна тій, що у віршах 31–39, забезпечуючи два свідчення в 11-му розділі книги Даниїла. Обидві лінії мають однакові пророчі віхи, розкриваючи

динаміку між царями півдня та півночі. Кожен період позначений трьома з половиною роками, завершуючись тим, що цар півдня перемагає, захоплює царя півночі та веде його до землі півдня, де обидва північні царі вмирають. В обох випадках, як сказано в тексті, цар півдня повертається із здобиччю:

І поведе в полон до Єгипту їхніх богів разом з їхніми князями та їхнім дорогоцінним начинням зі срібла й золота; і він протримається більше років, ніж північний цар.
Даниїла 11:8.

Для Птолемея це були скарби, раніше награвовані північним царем; для Наполеона — багатства Ватикану, розграбовані й вивезені до Франції. Ці два свідчення вказують на те, що смерть північного царя символічно зображена падінням з коня. В Об'явленні 17 жінка, що сидить на звірі, уособлює Католицьку Церкву:

І він відніс мене в дусі в пустелю; і я побачив жінку, що сиділа на багряному звірі, повному імен богохульства, який мав сім голів і десять рогів. Об'явлення 17:3.

Звір, на якому вона сидить верхи, — це Організація Об'єднаних Націй. Об'явлення 17 описує її повернення до влади після смертельної рани 1798 року. Як восьме царство, вона відновлює своє царювання, що символізується тим, що вона сидить верхи на звірі:

А жінка, яку ти бачив, є тим великим містом, що панує над царями землі. Об'явлення 17:18.

Смертельна рана 1798 року була показана наперед у віршах 5–9, коли цар півночі впав з коня і помер. Ці дві лінії в 11-му розділі книги Даниїла паралельні віршам 41–45. Недільний закон у США, позначений у 41-му вірші, розпочинає останню їзду папства на звірі — період, відображений у цих двох лініях. Коли Еллен Вайт зазначає, що «багато з історії», яка виконалася в 11-му розділі Даниїла, «повториться», вірші 5–9 і 31–39 узгоджуються з віршами 41–45.

Лише сороковий вірш

Від 31-го до 45-го вірша лише 40-й вірш виходить за межі пророчого періоду трьох з половиною днів. Він являє собою унікальну історію в останній третині 45 віршів Даниїла. У вірші 16 історія язичницького імперського Риму розгортається в особах чотирьох правителів — Помпея, Юлія Цезаря, Августа Цезаря та Тиберія Цезаря. Перемога Августа в битві при Акції у 31 р. до н. е. започаткувала 360-річне правління імперського Риму, сповнивши «час» у вірші 24:

Він увійде мирно навіть у найзаможніші місця провінції; і зробить те, чого не робили ні його батьки, ні батьки його батьків; роздасть між ними здобич, награвоване та багатства; так, і замишлятиме задуми проти твердинь, навіть на певний час. Даниїла 11:24.

Після Актіума Рим у 30 році до н. е. перетворив Єгипет на провінцію. Через триста шістдесят років, у 330 році, Костянтин переніс столицю імперії з Рима до Константинополя.

Цей «час» пророчо збігається з 1 260 роками папського панування та 7 роками віршів 5–9.

Починаючи з вірша 16, язичницький імперський Рим домінує аж до вірша 30, охоплюючи союз Маккавеїв із Римом і родовід Христа. Втім, вірші 16–30 узгоджуються з віршами 31–39 і 41–45. Отже, в останніх 30 віршах Даниїла 11 постає послідовна пророча лінія — за винятком вірша 40, де «час кінця» позначено 1798 і 1989 роками.

З незначними винятками у віршах 2 і 3 — де останній з восьми президентів перебирає контроль над десятма царями Організації Об'єднаних Націй — перші два вірші узгоджуються з віршем 40, що представляє недільний закон і перехід від шостого до сьомого та восьмого царств. Вірші 3 і 4 узгоджуються з віршем 45 та Дан. 12:1, зображуючи піднесення й падіння грецького царства, паралельно утвердженню та занепаду папства у віршах 41 аж до Дан. 12:1. І жінка, і звір, на якому вона їде, закінчують без допомоги, окреслюючи початок і кінець 11-го розділу Даниїла поза історією вірша 40. Олександр Македонський символізує Організацію Об'єднаних Націй, що чинить розпусту з блудницею Тира, яка від вірша 41 виступає як цар півночі і є водночас і звіром, і драконом.

Вірші дев'ятий і десятий

Вірші 5–9 завершуються у час кінця в 1798 році, тоді як вірш 10 позначає 1989 рік. Отже, проміжок між віршами 9 і 10 — від 1798 до 1989 року — становить відкриту частину вірша 40, з якої починається його прихована історія. Для уточнення: майже кожен вірш у Даниїла 11 відображає правління папства з 538 по 1798 рік. Вірш 40 охоплює період від 1798 року до недільного закону у США. Вірші 6–9 типологічно зображують папську епоху, тоді як вірш 10 передвіщає розпад СРСР у 1989 році. Отже, вірші 11–15 охоплюють період від 1989 року до недільного закону, як це представлено у віршах 16, 31 і 41.

Вірш 40 поділено на дві частини. Перша, з 1798 по 1989 роки, починається і закінчується «часом кінця». Друга половина починається у 1989 році, де завершується перша. Вірші 1 і 2 окреслюють послідовність президентів, що починається з 1989 року, узгоджуючись із другою частиною 40-го вірша. Вірш 11 позначає початок війни в Україні у 2014 році, тоді як вірш 12 підкреслює наслідки, які переможний цар півдня накликає на себе. Вірш 13 наближається до сповнення, але тут зауважимо, що вірш 11 припадає на другу частину 40-го вірша — після 1989 року, однак ще до недільного закону (вірш 41).

Вірші 13–15 вказують на битву при Паніоні у 200 році до н. е. — рік, пов'язаний із тією битвою, коли язичницький Рим почав чинити вплив на людські справи. Вона відбулася задовго до входу Помпея до Єрусалима у вірші 16 і надає історичні підстави визначати вірш 41 як недільний закон у США.

Кожна пророча лінія та її історичне сповнення в Даниїла 11 містяться або в історії вірша 40 (1798 — до недільного закону), або від вірша 41 до Даниїла 12:1. Із 45 віршів вірші 1, 2, 7–15 і 40 — разом дванадцять — стосуються часової лінії вірша 40 при накладанні рядок на рядок. Вірш 40 ділиться на дві частини у 1989 році. Вірші 1, 2 і 10–15 відповідають його другій половині. Вірші 1 і 2 простежують послідовність президентів в історії звіра із землі,

тоді як вірші 10–15 зображають три проксі-війни, організовані царем півночі (папською владою) з 1989 року до недільного закону. Три проксі-війни починаються зі Сполучених Штатів, які у вірші 40 названі «колісницями, кораблями та вершниками».

Продовжимо в наступній статті.